

Sähkösanomat

3/2004

Totuus KooVee:ltä s.12

Aova:n TUPO-tavoitteet s.8

Tehoelektroniikkaa saunassa s.5

Puheenjohtajan palsta

- Kati Kettunen - puheenjohtaja@skilta.cc.tut.fi -

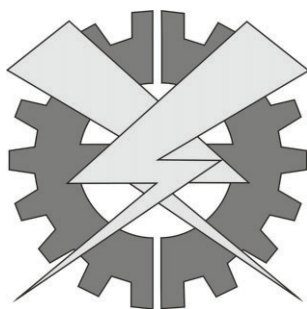
Paluu arkeen

Otsikon mukaisesti tuli jälleen puuskahdettua, kun kesän jälkeen taas ensimmäisen kerran istahti luentosalin penkille muutaman minuutin myöhässä ja armottoman väsymyksen painaessa silmäluomia. Vaikka kesä ei lomaillessa sujunutkaan, niin melkoiselta juhlaalta silti tuntui, kun oli mukava työpaikka, pankkitilillä opintotukeen verraten huomattava summa rahaa ja asumisteknisistä syistä äidin tekemä lämmin ruoka odottamassa iltaisin.

Mitä arki sitten on? Maanantaista perjantaihin eletään arkipäiviä, arkipuku on ainakin ennen vanhaan tarkoittanut vaatimattomampaa pukeutumista sekä arkiruoka pottua ja soosia. Arjessa puuretaan niska limassa totisina ja odotetaan viikonlopun tai jonkin muun juhlahetken lähestymistä. Kuitenkin suurin osa ihmislapsen elosta sijoittuu arkeen ja huomattavasti vähäisemmän osan voidaan kai ymmärtää olevan varsinaista juhlaa. Itsekin huomaan usein odottavani jotain tulevaisuuden huippuhetkeä, on se sitten lähestyvä viikonloppu tai jokin muu arjen katkaiseva tapahtuma. Siinä sivussa sitten arki matelee ohi tasaisen varmasti suurempia intohimoja herättämättä.

Eikö kuitenkin olisi parempi nauttia arjestakin. Olisi ainakin määrällisesti enemmän nautittavaa, ja sen päälle vielä juhlahetkien laatua. Päivittäin näkee ystäviä ja lähes joka päivälle osuu useampikin tapahtuma tai asia, josta voi tuntea edes pientä onnistumisen iloa ja ylpeyttä. Jos yrittäisi enemmän kiinnittää huomiota onnistumisiin, vaikka pieniinkin, kuin sen murehtimiseen, olenko tänään mokannut jotain tai olisiko jotain pitänyt tehdä toisin. Mennyttä ei voi muuttaa, joten onnistumisen hetketkin löytyvät tulevaisuudesta. Siispä katse eteenpäin ja kohti pienten sekä suurten onnistumisten täyteistä syksyä!

Kati

Sisällys

Julkaisija

Sähköilta
Korkeakoulunkatu 3
33720 Tampere
Puh. 03 – 3115 22 73
Fax. 03 – 3115 37 79
E-mail. skilta@skilta.cc.tut.fi
Kotisivu. <http://skilta.cc.tut.fi>

Päätoimittaja

Sakari Siiki
paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi

Taitto

Sakari Siiki

Toimituskunta

Tero Vepsäläinen
Marja Meriluoto
Kalle Sistola
Heikki Ruski
Lauri Siukola

Kuvat

Jani Kilpilinna
Sakari Siiki
Sähköillan arkisto

Painopaikka

Domus-Offset oy
Painos 350 kpl

Puheenjohtajan palsta	2
Pääkirjoitus	4
Tehoelektroniikkaa saunassa	5
Pubirundin tie	6
Aovan TUPO-tavoitteet	8
Henkilökuntaa	10
Piikalikka ja renkipoika	11
KooVee, totuus kulissien takaa	12
Sähkön koulutusohjelma 180ov	15

Pääkirjoitus

-Sakari Siiki – paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi –

Morjens!

Kädessäsi on vuoden kolmas Sähkösanomat-julkaisu. Niin kuin ennenkin, on Sähkökillan rautainen toimittajakunta huolella ja vaivalla (ja viekkaudella että vääryydellä) koostanut kokonaista 16 sivua opiskelijoidemme iloksi. Kuvien korkea laatu ja artikkeleiden lennokas kieli ovat olleet Sähkösanomien tunnuksena jo melkein kolmekymmentä vuotta. Puhumattakaan ajankohtaisuudesta ja viiltävistä reportaaseista joista jopa Seitsemän-päivää lehti olisi meille kateellinen. Hyväksikäyttäen viimeisintä teknologiaa niin lehden tekemisessä kuin sen painamisessa Domus Offsetissa, ovat Sähköläiset taas kerran ylittäneet kaikki standardit pannen vain parastaan.

Esimerkkinä Sähkösanomien loistavasta tarjonnasta mainittakoon sivulta kuusi alkava tosi-artikkeli pubirundista. Killan renkipojan karu analyysi illan kulusta ja siitä miten kaikki oikein päättyi. Vai päättyikö...?

Karkaistun rautaisannoksen asiaa taas tarjoilee TEK:n teekkariyhdistyksen Heikki Ruski esittelemällä Akavan opiskelijavaltuuskunnan tupo-teesit sivuilla kahdeksan ja yhdeksän. Tästä olisi kateellinen Helsingin Sanomatkin.

Kun nyt alat lukemaan tätä lehteä tai olet sen jo tehnyt, niin mutustele hetki lukemaasi ja anna siitä reilusti palautetta. Mailit tulevat osoitteeseen paatoimittaja@skilta.cc.tut.fi. Tai jos oikein hurjan luonnon löydät sisältäsi niin ota samaiseen osoitteeseen yhteyttä ja tarjoa omaa juttuasi lehteen. Julkaistuista lehtijutuista on jaossa myös fuksipisteitä! Kelläpä niitä liikaa olisi. Muille on tarjolla roppakaupalla ainakin mainetta ja kunniaa. Ehkäpä myös jotain suklaata...

Näin sanoen, kiittäen ja kumartaen

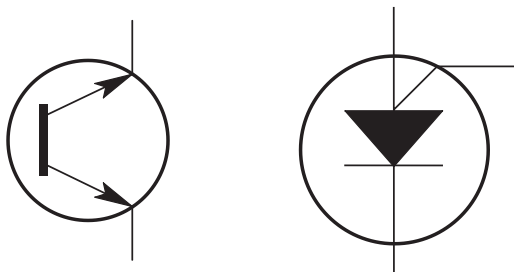
Sakari

Tehoelektroniikkaa savusaunassa

-Lauri Siukola-

Onko pääaineen valitseminen vaikeaa? On, ainakin minulta kysyttäessä. Kuitenkin ainakin yksi laitos on onnistunut löytämään tavan häivyttää epäilykset ensimmäisiä ammattiainekurssejaan aloittelevan teekkarin päästä.

Keskiviikkona 15.9 Tehoelektroniikan laitos piti uusille pää- ja sivuaineopiskelijoilleen suunnatun info- ja saunailan. Totuuden nimissä on tunnustettava, että itse olen valinnut tehoelektroniikkaa vain sivuaineeksi, mutta eihän saunailloista kieltäydytä. Tällä kertaa tarjolla oli kuitenkin enemmän kuin perinteinen sähkösauna kaljat kädessä. Ohjelma avattiin Tehoelektroniikan laitoksen uusituissa tiloissa TTY:lla, jossa laitoksen henkilökunta Heikki Tuusan johdolla esittäytyi. Samalla luotiin lyhyt katsaus laitoksen tarjoamiin kursseihin ja professoreiden näkemyksiin alan tämän hetkisestä tilanteesta. TTY:lta oli järjestetty bussikyyti, jota käyttäen siirryimme huomattavasti miellyttävämpään luennointiympäristöön, Ylöjärven Siivikkalaan edustuskäyttöön rakennetulle savusaunalle Näsijärven rantaan.

Saunalle oli järjestetty esittelyt kolmesta hyvin erilaisesta tehoelektroniikka-alan yrityksestä. Vertecon, Salcompin ja Nokia Capasitorsin edustajien mukana pääsimme tutustumaan tuulivoimaloiden sähköjärjestelmien kautta kännyköiden laturien valmistukseen. Erityisesti Salcomp suuryrityksenä herätti mielenkiintoa ja esiin nousi myös kysymys, kuinka mobiililaitteiden laturien valmistajana maailman ykkösyritys työllistää yhä vähemmän ihmisiä suomessa. Vastakohtana Salcompille Verteco ja Nokia Capasitors taas edustivat lähes täysin suomalaista osaamista ja tuotantoa.

Virallisen osuuden jälkeen pääsimme nauttimaan laitoksen tarjoamasta päivällisestä ja erityisen hienosta savusaunasta. Ensimmäistä kertaa savusaunaan tutustuessa oppi nopeasti, mikä ero on puolentoista tonnin kivikasalla verrattuna tavallisiin sähkökiukaisiin. Kun teekkareille tarjottiin saunajuomat ilta kului liiankin nopeasti ja innokkaimmille tarjoutui mahdollisuus jäädä jatkoille Tampereen keskustaan.

Haluan kiittää Tehoelektroniikan laitosta hienosta tilaisuudesta ja samalla kysyä mikseivät muut laitokset ole herännee pitämään opiskelijoistaan näin hyvää huolta.

Pubirundin tie

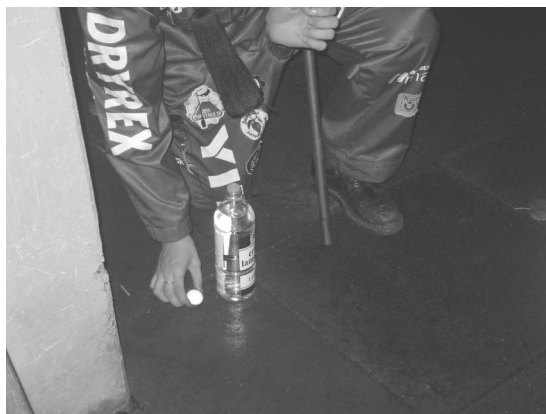
-Tero Vepsäläinen-

Aluksi

Tiistaina, 14.9 herran vuonna 2004 sekalainen joukko fukseja ja mieliltään sopivasti virittyneitä ikiteekkareita ryntäsi kuin hunnilauma kiertelemään Tampereen ravitsemuslaitoksia. Olimme etukäteen varustautuneet miestappioihin, sillä ne tämän tyyppisissä vyörytyshyökkäyksissä olivat lähes väistämättömiä. Mikään ei kuitenkaan voinut valmistaa meitä kohtaamaan karua totuutta. Tämä on minun tarinani.

Semafori

Joukkueemme eteni tukikohdastamme Skillasta kohti pistettä 3, joka myös tunnettiin koodinimellä "Semafori". Tunnelma oli tiivis, ja punapukuiset arkkivihollisemme olivat tajunneet poistua paikalta ennen kuin koko osasto oli paikalla. Viisaasti tehty, sillä ainakin oma energiani nousi eksponentiaalisesti, kun ensimmäinen kylmä puolilitrainen lasi kosketti viehkoisasti alahuuleni sisäpintaa ja kulautti kylmät sisuksensa kohti vatsalaukkuni uumenia. Siinä olisi konetta viety! Kertasimme illan strategian taktisen kartan ääressä, ja päätimme siirtyä ryhmäparijonossa seuraavaan kohteeseemme.

Dog's Home

Kapteeni Santtu "Pääjehu" Karppinen antoi päiväkäskyn: "Ollaan täällä ny vähän aikaa", ja siirtyi tuttavallisesti keskustelemaan muiden upseerien kanssa pyöreän pöytänsä ääreen. Keskustelu oli kiivasta, ja viehkeä baarimikko ei kyllästynyt missään vaiheessa täyttämään seurueen laseja. Pöydässä ilmeisesti hiottiin tulevien taistojen taktiikoita, joten näin parhaaksi säästää päivärahani seuraavaan kohteeseen ja tyytyä nyt vain kuuntelemaan viisaiden sanoja.

Rusty Angel

Germaaniin maalla olikin meno aivan erilaista kuin olisi osannut aavistaakaan. Taistelun äänet olivat sotaan tottuneisiin korviini kuin sulosäveliä, ja muutaman tervasnapsin nautittuani olin jo riisunut sotisopani tuolin selkänokalle ja löin sotilaallisen rytmikkäästi vasemman käteni etusormea pöydän reunaa vasten. Hienoa oli Purgerin Dimmyn metelöinti.

Kustaa III

Jossakin vaiheessa oli joukkueemme varajohtajan Matti kovaluu- Lahdenperän pakko alistaa meidät komentonsa ikeeseen, sillä Karppinen oli epäitsekästä päättänyt lähteä tiedustelemaan vihollistulelta suojaista tietä. Merivoimat olivat kuitenkin jo niin suuresti edustettuna Kustaassa, että päätimme seurata urhean johtajamme jalanjälkiä. Puolustakoot Amiraalit itse kotiaan. Jatkoimme matkaa avojoonossa.

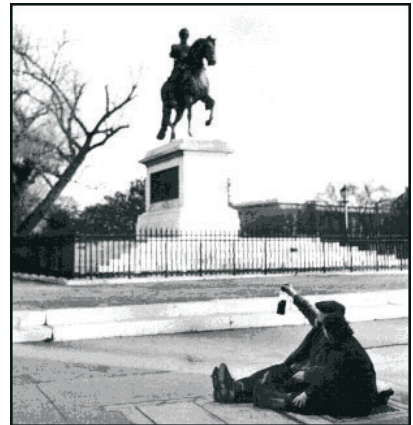
Kangaroos

Matkalla huomasin juomaleilieni ehtyneen ja minulle tuli suuri suru. Menin kertomaan paikalliselle ravitsemus-aliupseerille neste-hukan uhkaavasta vaarasta, ja vain pientä korvausta vastaan sain lisää nesteytystä. Paikalla oli ilmeisesti tunnearvoa usealle kohteeseen löytäneelle, sillä koskaan en ole niin vuolaasti kuullut ihmisten itkuvirsiä laulaneen. Klassikot, kuten "Aikuinen nainen", "Seksi vie, taksi tuo", "Rappiolla" ja "Vanha holvikirkko" kaikuivat kauniisti talon kattorakenteissa heleä-äänisten kuorolaisten karauttaessa ne kurkuistaan. Suureksi iloksemme kapt. Karppinen oli selvinnyt tiedusteluretkeltään, ja kunniakseen päätti joukkomme visertää "Dirlandaa":n kauniisti kuin satakieli ikään. Oi sitä tunteen paloa ja ilosta itkevää yleisöä.

Sokeri

Joukkueemme oli selvinnyt retkensä päätepisteeseen, ja luovutti perillä odottaville sotamiehille varusteensa säilytystä varten. Joukkue oli siis selvinnyt, mutta minun henkilökohtainen sotani oli vasta alussa. Tilasin juoman ja suunnistin kohti tuttaviani muista joukkueista. Tarinat vaihtelivat, mutta selvää oli se, että osa oli jäänyt matkan varrelle, kykenemättömänä kestämaan tilanteen luomaa suurta psykologista painetta. Kohotimme lasimme heidän kunniakseen ja siirryin tarkastelemaan taukovoimistelua suorittavaa osastoa. Meno oli kovaa ja jo muutaman kymmenen minuutin jälkeen väsyin ja päätin hakea itselleni hieman juotavaa, jotta voin välttää kuivumista. Tullessani takaisin, olin voimistelemaan eksynyt useampikin henkilö, sillä oli komppaniamme kunnialaulun aika. Siinä olisi Mansikkikin antanut utareistaan pelkkää kermää viikon ajan, niin mieltä ylentävää oli kuunnella kun Teekkarilaulu soi, ja heti perään "Sedät jaksaa heilua", ikiklassikko vailla vertaa. Tunsin itseni taas nuoreksi.

Lopuksi

Tunnelmoinnin loputtua Skillan lähes mystiset "Raadin" jäsenet löysivät minut. "Isännäksi" kutsuttu hahmo kastoi minut "Disinformoijan" kanssa raadin jäseneksi tarjoamalla kaksi alkoholipitoista juoma-annosta. Lisäksi sain myös ruoka-annoksen, johon sisältyi kaksi sitruuna-viipaletta ja suolaa. Vuolaasti kiiteltäessä kaadoin juomat lisukkeineen kurkkuuni, ja aloin seuraamaan tietyllä innostuksella kuinka psykedeliseltä voivatkaan silmissäni monistuvat ihmiset näyttää. Ennen kuin menetin toimintakuntoni lähes kokonaan, kasasin kokoon ryhmän, jotta pystyimme miehistönkuljetusvälineillä edullisemmin siirtymään kohti kotimaatamme, Herwoodia, voittajina.

AOVA:n tupotavoitteet

-Heikki Ruski-

Työharjoittelu

Työharjoittelu auttaa opiskelijoita ymmärtämään työelämän tarpeita ja sovittamaan yhteen korkeakouluissa opittu teoreettinen osaaminen ja työelämän käytänteet. Monelle opiskelijalle juuri työharjoittelu on ensimmäinen kosketus oman koulutusalan arkipäivän vaatimuksiin. Tavoitteena tulee olla järjestelmä, jossa mahdollisimman monelle tarjotaan aito mahdollisuus oman koulutusalan palkalliseen ja ohjattuun työharjoitteluun.

Harjoitteluajan palkka on laskettava normaaliin tapaan opiskelijan ansiotuloiksi. Opintotuen määräytymisessä työharjoittelusta saatavaa palkkaa ei tällä hetkellä käsitellä vapaan vuositulon tavoin, vaan sitä tarkastellaan kuukausittain. Työharjoittelusta saatavaa harjoittelupalkkaa on kohdeltava vapaan vuositulon mukaisesti, eikä sitä saa sitoa harjoittelu-kuukauden äärellisiin tulorajoihin.

Valtion ja kuntien virka- ja työehtosopimuksissa täytyy mainita ja määritellä harjoitteluajan palkkaus nykyistä selkeämmin. Sopimuksia täytyy noudattaa myös koulutukseen liittyvässä työharjoittelussa ja korkeakouluharjoittelussa. Palkattomassa työharjoittelussa työnantajan osoittama ohjaaja on vastuussa harjoittelijan työsuorituksista. Työnantaja ei saa velvoittaa harjoittelijaa toimimaan palkatun henkilön sijaisena.

Opintojen ja opintojen aikaisen työnteon yhdistäminen

Opintotukijärjestelmän tulee taloudellisesti mahdollistaa täysipäiväinen opiskelu. Opintotukijärjestelmän pitää joustaa siten, että opintojen ohessa on mahdollista hankkia oman koulutusalan työkokemusta. Työkokemus edistää huomattavasti valmistumisen jälkeisen, omaa koulutusta vastaavan työpaikan löytämistä.

Opintososiaalisissa etuuksissa rajoitettua vapaan vuositulon tulorajaa tulee nostaa vastaamaan ansiotasokehityksessä tapahtunutta muutosta. Nykyisiä vuonna 1998 voimaan tulleita vapaan vuositulon tulorajoja tulee korottaa 20 prosentilla.

Projekti-/opinnäytetyö

Työmarkkinoilla on tällä hetkellä paljon työntekijöitä, joiden opinnoista uupuu projekti-/opinnäytetyö. Taloudellisista syistä monilla ei ole mahdollisuutta palata opintojen pariin ja valmistuminen viivästyy tai mahdollisesti estyy kokonaan.

Opintojen loppuvaiheessa tai lopputyön tekemiseen tulisi voida maksaa useamman tukikuukauden opintoraha kerralla, mikäli tukikuukausia on riittävästi jäljellä ja opiskelu on täysipäiväistä. Työnantajan tulisi mahdollistaa ja kannustaa tällaisia työntekijöitä suorittamaan opintonsa loppuun.

TUPOJEN SATOA

• jäsenmaksujen perintä palkasta (1969)

• kokoontumisoikeus työpaikalla (1970)

• lomaltapaluuraha (1972)

• äitiysloman pidennys (1974)

• talviloma (1977)

• sairauspäivärahaudistus (1981-82)

• työttömyysturvauudistus (1984)

• työajan lyhennys (1985)

• luottamusmiessopimus (1991)

• työelämän kehittäminen (1996, 2001)

Ulkomaalaiset opiskelijat

Oleskelu- ja työlupamenettelyjä tulee uudistaa siten, että Suomessa tutkinnon suorittaneet ulkomaalaiset voivat siirtyä työelämään saumattomasti. Nämä tutkinnon suorittaneet ulkomaalaiset on pystyttävä integroimaan suomalaiseen yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Panostuksia on suunnattava opinto- ja uraohjaukseen, tiedotukseen työelämäasioista ja kielikoulutukseen. Ura- ja rekrytointipalvelujen tulee tukea koko opintojen ajan työmarkkinoille siirtymistä ja antaa työelämätietoutta yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen kanssa. Suomen kieltä tulee käyttää tutkinto-opetuksessa ja opiskelijoita tulee kannustaa omaehtoiseen kielenopiskeluun, koska yhtenä suurimpana esteenä Suomen työmarkkinoille jäämiseen on suomen kielen taidon puute.

Vastavalmistuneiden laadullinen työllistyminen

Nyky-Suomessa korkeakoulutus ei enää välttämättä takaa koulutusta vastaavaa työpaikkaa. Vastavalmistuneet korkeakoulutetut joutuvat yhä useammin tekemään koulutustaan vastaamatonta työtä tai pahimmassa tapauksessa valmistumaan työttömiksi.

Korkeakoulujen lisääntyneiden aloituspaikkamäärien myötä korkeakouluista valmistuvien laadullinen työllistyminen ja siitä saatavat ansiot eivät enää vastaa asetettuja tavoitteita. Joidenkin koulutusohjelmien kohdalla lisääntyneet aloituspaikkamäärät saattavat myös aiheuttaa pulaa motivoituneista hakijoista, joilla on koulutuksen vaatimat edellytykset. Korkeakouluopiskelijoiden alueelliseen ja laadulliseen työllistymiseen on kiinnitettävä nykyistä suurempaa huomiota. Tämän vuoksi aloituspaikkamääriä tulee tarkistaa alueellisesti.

Ammattikorkeakoulujen aloituspaikkamäärien vähentämisestä vapautuvia resursseja voidaan siirtää vastaaville aloille ammatillisessa koulutuksessa.

Määräaikaiset työsuhteet

Tulevan työuran kannalta on erittäin tärkeää, että vastavalmistunut saa halutessaan pysyvän työpaikan. Valmistumisen jälkeinen työttömyys on riskitekijä tulevan työuran kannalta. Työelämään siirtymistä on vahvistettava tehokkaalla uraohjauksella ja työharjoittelun sekä opintojen aikaisen työnteon avulla. Määräaikaisessa työsuhteessa olevien palkka- ja urakehitys ei vastaa vakituisessa työsuhteessa olevien palkkakehitystä.

Vastavalmistuneiden ongelmana ovat juuri epätyypilliset työsuhteet. Tilapäiset työsuhteet ovat sitä yleisempiä, mitä nuoremasta ikäluokasta on kyse. Määräaikaiset työsuhteet ovat lisääntyneet erityisesti nuorten naisten työsuhdemuotona. Joka neljäs kokopäivätyötä tekevä on vielä 4-5 vuotta valmistumisensa jälkeen määräaikaisessa työsuhteessa. Määräaikaisten työsuhteiden kierteeseen joutuminen luo taloudellista epävarmuutta ja estää elämän pitkäjänteistä suunnittelua. Erityisesti määräaikaisten työsuhteiden ketjuttaminen on lopetettava.

Työnantajien on luotava pysyviä työsuhteita nuorille korkeasti koulutetuille osaajille.

Työn ja muun elämän yhdistäminen

Työn ja muun elämän nykyistä parempi yhteensovittaminen on kansallinen tavoite, johon niin hallitusvallan kuin työmarkkinajärjestöjenkin tulee osallistua. Perhevapaista aiheutuvat kustannukset pitää jyvittää nykyistä tasaisemmin eri työnantajille, koska nykyinen käytäntö on johtanut räikeään nuorten naisten syrjimiseen työmarkkinoilla. Tämä näkyy kiistatta vastavalmistuneiden korkeasti koulutettujen naisten perättäisinä määräaikaisina työsuhteina ja palkkakehityksen jälkeensä jääneisyytenä.

TEK Teekkariyhdistys
heikki.ruski@tek.fi
+358 40 576 0647

Henkilökuntaa

-Marja Meriluoto-

Opinahjomme 1829 henkilöstön jäsenestä proffia on 131, assareita 64, lehtoreita 62 ja tutkijoita 700. Oletko koskaan ajatellut moniinko persoonallisuuksiin ja keräily-harvinaisuuksiin kuuluviin kurssin-vetäjiin opiskelija törmää tuon keski-määräisen 5.8 opintovuotensa aikana? Tämä kyseinen noppien kerääjä ja yhteiskunnan varoilla elävä ikiteekkari on tutustunut mitä erikoisempiin luennoitsijoihin, joiden tarkoituksena on tehdä toimintakyvyttömäksi opiskelijoiden 'hyödyllisten tietojen' -suotimet. Olen tunnistanut tuosta henkilögalleriasta stereotyyppejä jotka tutkimuksieni mukaan ovat tyypillisiä myös muille pohjolamme opinahjoille. Seuraavassa muutamia heistä.

Tutkijat

Hän voi olla yhtä hyvin silmälasipäinen ja hiljaa puhuva nörtti, virtapiirien kiilto silmissä hehkuva hepreaa puhuva duracell-teekkari tai tutkijakammiossaan muumioitunut yltäpäältä pölyssä oleva partaveikko. Nämä todelliset asiantuntijat usein unohtavat sen että suurin osa opiskelijoista istuvat luennolla tavoitellen vain pakollista suoritusmerkintää. Heidän tunneilleen suositellaan mukaan otettavaksi kalastusvälineistä ainakin tiheään punottu verkko ja paljon syöttejä.

Urokset

Heidät tunnistaa aloitusluentojen runsaasta osanottajamäärästä joka maagisella tavalla on hyvin naisvaltaista. Näillä tunneilla (nais-)opiskelijan keskittymiskyky herpaantuu liiankin helposti ja mielikuvitus alkaa leijaillemaan toisissa svääreissä. Allekirjoittanut on toiminut niinkin että on käynyt kaksissa laskuharjoituksissa; toisessa ihan vain opiskelemassa ja toisessa katselemassa sitä ihanaa assaria teeskennellen syventyväni virtapiireihin, mutta todellisuudessa haaveillen meistä lailla, jonka kuvaaminen on painokelvotonta. Pitäisiköhän minun viivästyttää valmistumistani vielä vuodella?

Tavikset

Tunnusmerkkeinä kauhtuneet vaatteet ja yleinen huomaamattomuus. Hänen ensimmäisellä luennolla saatat ihmetellä hetken sitä miten tutulta luennoitsija näyttää. Hetken pohdinnan jälkeen tulet siihen tulokseen että hän muistuttaa erehdyttävästi viime perjantai-iltana katuojassa tapaamaasi puliukkoa/akkaa. Kahisevan vilauttaminen saattaa auttaa kurssin läpipääsystä.

Jurot

Nämä useimmiten palkkakuopassa makaavat professoreinakin toimivat luennoitsijat ovat tunnettuja vaativuudestaan, omahyväisyydestään ja halusta kertoa omista saavutuksistaan. Ylimielisyys muita aineita kohtaan on myös silmiinpistävä. Naisopiskelijoille suositellaan avokauluksisten paitojen käyttöä, sillä näiltä seniileiltä miehiltä viitosia on vaikea saada pelkällä työnteolla.

Raudanlujia renkejä ja piinkovia piikoja

Piikalikka ja renkipoika

Tuona syksynä kävi niin, että Sähkökillalle oli valittava uudet nakkikoneet, sukkulat eli renkipoika ja piikalikka. Valintaprosessin tuloksena killan uusina kiekuna ja kaikuna toimivat fuksit Tero "Zero" Vepsäläinen ja Maija "Mehiläinen" Kumpulainen.

Eräänä päivänä Sähkösanomat kaappasi nämä kaksi torpedoa kiinni ja esitti heille vinon pinon oleellisia kysymyksiä. Kaikkia esille tulleita asioita ei valitettavasti tohdi julkaista. Ehkä sitten myöhemmin...

Tero on alun perin kotoisin Toijalasta ja harrastuksiin kuuluu mm. fuksipisteiden keräily. Nakkikoneeksi Tero joutui omien sanojensa mukaan vain siitä syystä kun intissä opittu itsesuojeluvaisto napsahti pois päältä. Teron mielestä Aira Samulin on toiseksi kaunein nainen maailmassa. Silloin kun Tero käyttää alusvaatteita on niiden väri sama kuin surupuvussa. Kiireasteikossa Teron hoppu on kouluasteikolla mitattuna 9 miinus. Eli kiirusta pitää. Kokonaisu aika opinnoissa tulee kuulemma olemaan legendaarinen. Hyvin lyhyt vai pitkä? Sen tietää vain Tero.

Maija taas on kotoisin Toivalasta. Maijan halu olla piikalikkana juontaa juurensa Maijan haluun olla käskytettävänä eli antidominana. Tästä syystä Maijalla ei ole esim. omia käsirautoja vielä hankittuna. Maijan miesihanteista ei muuta saatu selville kuin että komein uros maan päällä majailee meidän omalla koulullamme ja on kuulemma myös fuksi. Silloin kun Maija pitää alusvaatteita on väri perinteinen musta. Renkipoikaan verrattuna Maijan opiskeluaika tulee olemaan kuulemma suhteellisen määräaikainen. Kiireasteikko näyttää Maijalle numeroa 9. Mutta kuka onkaan tuo äsken mainittu fuksi-adonis? Sitä pitää kysyä Maijalta itseltään!

Koko Sähkökilta toivottaa renkipojalle ja piikalikalle antoisaa kautta

KooVee – totuus kulissien takaa

-Kalle Sistola-

Viides kerta KooVeen saunalla ja ensimmäinen kerta järjestävänä osapuolena. Järjestämisvastuusta johtunut stressi painoi alitajunnassa jo juhannuksesta - ja aiheesta. Työtä riitti. Kuukausien mittainen huolellinen valmistelu, alppimaja-kuuri ja kymmenen rokotuspiikkiä, sekä viikon mittainen nestepaasto olivatkin pakollisia tätä urakkaa ajatellen... tai ainakin melkein...

Noh, rehellisesti puhuttuna ennakkoon suunniteltavaa toki riitti, mutta ei mitenkään ylivoimaisessa määrin. Tapahtuman päällekkäisyys TiTen avajaissaunan kanssa aiheutti hieman logistiikka-ongelmia, joihin jouduimmekin hakemaan apua aina Nokialta asti. Mustahaalariset opiskelutoverimme kun olivat saaneet varattua koulun pakettiauton hieman ennen meitä. Näin ollen kohtaloksemme tulikin turvautua ulkopuolisen tahon tarjoamiin maksullisiin palveluihin.

Noh, tuo syksyinen torstai-päivä valkeni hieman tihkusateisena. Isäntä-Emäntä – akseli aloittikin hirvittävän tavaramäärän lastaamisen pakettiautoon uusien apulaistemme kanssa heti aamusella. Piakkoin tehtävä olikin suoritettu ja matka kohti Kivijärven leirikeskusta saattoi alkaa. Onneksi kuitenkin päätimme ennen lähtöämme käydä hakemassa pitsat Hevalista. Ruokatäydennyksen haettuaamme allekirjoittanut nimittäin tajusi, että nyt puuttuu jotain todella tärkeätä. Ja aivan oikein, kassalippaat olivat jääneen Skiltaan. Ei muuta kuin takaisin koululle. Onneksi emme ehtineet pidemmälle.

Kivijärvelle asti päästiinkin sitten ilman mitään ongelmia. Vasta aivan määränpäämme lähettyvillä printattu kartta alkoi tuntumaan hieman epäselvältä. Kohteen löytämistä vaikeutti myöskin se, että maisemat näyttivät pakettiauton ohjaamosta täysin erilaisilta, kuin aiempina vuosina bussin ikkunasta nähtynä. Totesimmekin lopulta, että taidamme olla eksyneet ja käännymme takaisin. Tämän jälkeen yritimme toista pikkutietä, mutta päädyimmekin jonnekin pienelle haja-asutusalueelle. Luonnollisestikin päätelimme siinä, että joudumme ilmeisesti taas kääntymään ympäri. Ehdotinkin kuljettajalle, että hän kääntyisi ”tuossa risteyksessä”. Noh, hän teki kuitenkin oman päätöksensä kääntyä pienellä levennyksellä noin kymmenen metriä ennen risteystä. Eipä tuossa muuta vikaa ollutkaan, mutta kun tuossa levennyksessä sattui olemaan melkoisen pehmeä maaperä... olimme siis jumissa. En viitsi mainita kuljettajan nimeä, mutta anti-sovinistina mainitsen kuitenkin, että urbaani legenda ’Nainen ratissa’ ei ollut ainakaan tällä kertaa syynä. Onneksi viereisen talon pihalla sattui olemaan ystävällinen rouvashenkilö, joka lievästi naureskellen toi meille lapion ja neuvoi meidät oikeaan paikkaan. Kuin kohtalon ivaa oli, että olimme ensimmäisellä reissullamme käyneet noin sadan metrin päässä oikeasta paikasta.

Tiistain lounas
-tämän pitäisi jo
pysyä sisällä

Maanantain iltapala
-ei pysy vielä...

Fuksit
-noitahan vilisee
ihan silmissä

Fuksit
-tite, teta,
tuut ja tööt

Kaikki kiva
-that's it!

Kaikki kesäjutut
-Kesämpot vaihtuu
jääkelkkoihin ja
topit toppahaalareihin

Lopulta olimmekin oikeassa paikassa ja saatoimme aloittaa paikkojen valmistelun. Onneksi tänäkin vuonna saunan lämmityksen hoitivat KooVee:n talkoomiehet, mikä soi meille aikaa muiden valmistelujen suorittamiseen. Talkoomiehille iso kiitos, vaikka tämän lehden painos tuskin heitä tavoittaakaan. Pakettiautolla jäätiin taas kertaalleen jumiin, kun veimme ylärakennukselle ruoka- ja juomatarvikkeita. Tällä kertaa talkoomiehet auttoivat työntämisessä. Totesimmekin, että maaperä oli sen verran märkää monin paikoin, joten on parempi että pakettiauto ei enää liiku kentältä muuta kuin Hervantaan ja sieltä edelleen Nokialle.

Parin tunnin säätämisen jälkeen KooVee:n leirikeskus olikin sitten valmiina ottamaan ensimmäisen bussilastillisen vieraita vastaan. Ilta meni erittäin hyvin ja mitään suurempia ongelmia ei esiintynyt. Omasta puolestani kiitos juhlakansalle. Viimeisten bussien lähdettyä järjestelyporukalla olikin sitten vuorossa kamojen kokoamisen aika.

Onneksi olimme saaneet jo ennakoon rekrytoitua yhden talkoomiehen lisää ja tämän lisäksi koimme iloisen yllätyksen, kun saimme havaita erään raavaan mieshenkilön tehneen tänäkin vuonna Jaskat, eli nukkuneensa onnensa (eli tässä tapauksessa viimeisen bussin) ohi. Talkoomiehistä olikin iso apu siinä, että pääsimme kotiin nukkumaan ennen kuin Aamulehti kolahti postiluukkuun. Tässä tosin auttoi se tosiseikka, että ainakaan allekirjoittaneelle ei tule Aamulehteä.

Sellainen oli siis KooVee näin järjestäjän näkökulmasta. Ensi vuoden järjestäjille toivotan onnea. Ei se niin paha nakki ole, kuin voisi alkuun luulla.

Domus Offsetin mainos

Nokia-mainos

Vacon-mainos

Sähkötekniikan koulutusohjelman tutkintorakenne (180 ov)

-Marja Meriluoto-

Diplomi-insinöörin tutkintoon kuuluvat perusopinnot, koulutusohjelmakohtaiset opinnot, pää- ja sivuaine-opinnot sekä diplomityö. Tämä tuntuu välillä unohtuvan monilta opiskelijoiltamme, niinpä Sähkösanomat lehden toimituskunta ajatteli käyttää vapaaksi jäänyttä palstatilaa ja kerrata sähköinsinöörien tutkinnon rakenteen.

Perusopinnot 45 ov

7200021 5.8 vuoden eläminen(=kituuttaminen) suomen valtion opintotuella
7200023 makaroniin ja jauhelihakastikkeeseen kyllästyminen
72041 koskessa käymisen tuloksena keuhkokuume
72015 Hämeenkadun appro

Koulutusohjelmakohtaiset opinnot, väh 35 ov

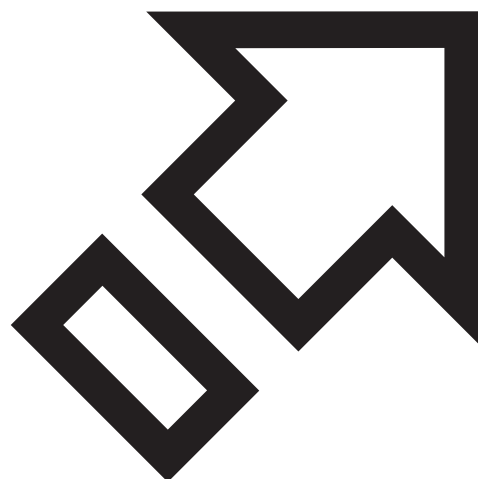
79015 fysiikan työt 1:n suorittaminen viimeisenä opiskeluvuotena
79843 sähköisku mittaustekniikan labroista
79067 maailmanennätys smg2:n uusintakerroista
79870 akateemisen vartin venyttäminen puoleksi tunniksi

Pääaineopinnot, väh 30 ov

7423001 maksakirroosi kultaisesta apinasta
74005 bilehile arvonimen hankkiminen
74298 o-infossa ykkösrivi
7402 kuuluminen rankka-excujen vakiokalustoon

Sivuaine vaihtoehdot, väh 15 ov

89600 vaihto-opiskeluvuosi
62099 kertausharjoitukset
300672 äitiys-/isyysloma

Sähkökillan tulevia tapahtumia 2004

23.11.

Sähkökillan yleiskokous

26.11.

Jäidentulosauna

28.11.

Pikkujouluristeily

9.12.

Pikkujoulusauna

Lisää tapahtumista:

[Http://skilta.cc.tut.fi](http://skilta.cc.tut.fi)

